

THE FAITH HOMES OF KENYA

Kenya, 17 februari, 2011.

Bäste Faith Homes Vän!

Redan har ca två månader avverkats se'n vi tog steget över tröskeln och in på det nya året. Vilken sällsamt rik gåva det är att få se solen gå upp över ännu ett nytt år. Tänk så fort tiden går. Och eftersom den håller en så jämn och stadig hastighet, tvingas vi också hålla tiden. Oavsett vad för slags tidmätare vi använder, väggklocka eller solur, så måste vi böja oss för det faktum att tiden inte väntar på någon. Den har inte anseende till person, alla behandlas lika.

Tiden och tillståndet i Kenya präglas av starka politiska spänningar och motsättningar mellan presidenten Mwai Kibaki och hans koalitionskollega premiärministern Raila Odinga med deras antagonistiska politikeranhängare uppdelade i två läger och partier. Men även om politisk oro och instabilitet ligger och pyr och jäser inom den kenyanska republiken, så tar sig landsomfattande folkresningar och massdemonstrationer, kravaller och konfrontationer allvarliga uttryck och dimensioner runtom och främst i norra delen av den afrikanska kontinenten. Ett tidens tecken!

En fast punkt i tillvaron.

"Ge mig en fast punkt och jag ska rubba världen." Vi känner nog alla till det uttrycket. Men känner vi till den fasta punkten? Aldrig har människor som nu sökt en fast punkt att förankra sitt liv vid. I en tid då perspektiven vidgats till den grad, att vi som aldrig någonsin förr ser rymderna omkring vårt lilla klot öppnas för oss, upplever vi på ett radikalt sätt det som står i psalmen: "Och i en mörk, oändlig rymd, jag som ett stoft försvann."

Som ett dansande stoftgränd i en oändlig rymd är vårt liv. I en värld där det enda beständiga är det obeständiga. Var är den fasta punkten? I en tid då världen befinner sig i en våldsam och nyckfull jäsning och länder, ja, hela kontinenter skakas och stöps om. Var finns den fasta punkten? I en tid då de flesta hittills accepterade värden förvittrar och vetenskapliga upptäckter och 'sanningar' avlöser varandra i lika snabb takt som fallande löv en stormig höstdag. Finns det trots allt en fast punkt? Utan den fasta punkten tappar vi all orienteringsförmåga, förlorar alla väderstreck, vet till slut varken ut eller in, är helt och hållet förlorade. Vi måste finns den fasta punkten. Men var är den?

"Allenast i Gud har min själ sin ro. Han är min klippa, min fasta borg..." Ps.62:2-3. Här är den fasta punkten: HERREN!

Bilden t.h. visar ett glädjestrålände barnansikte. Utan minsta oro och med flödande och inspirerande självtillit ser hon uppåt och framtiden an med stor tillförsikt och trygghet. Och orsaken är som den alltid brukar vara: Ett skolbarn, barnhemsbarn eller fadderbarn accepterat, omslutet och älskat som Harriet Cheruto i Faith Homes hägn i vår förskola i Kacheliba, West Pokot distriktet.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Långvarig torka och allvarlig matbrist.

Här i landet upplever vi en ihållande och mycket besvärlig torka. Den har förorsakat brist på mat och i stora områden svår svält och till och med hungersnöd. Människor, framför allt gamla och små barn med mindre motståndskraft, har inte orkat med påfrestningarna utan avlidit. I den flera månader utsträckta torkans spår följer också vattenbrist. Floder och vattenkällor har torkat ut. Stora boskapshjordar har tvingats nödslaktas eller har dött på grund av torkan som nu utgör ett allvarligt hot mot landet.

Och som vanligt, i dylika landsomfattande kriser, så har Regeringen vaknat upp alltför sent. Dessvärre finns inga egentliga matreserver att tillgå.

Urusel långtidsplanering och uraktlåtenhet i tjänsteutövning är korrekt och rättmätigt betyg åt de makthavandes handlande.

Skolbarnen i Faith Homes radar upp sig i långa led för matutdelning i en av våra många skolor – det enda rejäla mål mat de får under dagen.

Vi gör vårt bästa att bistå i denna svåra och prekära situation och försöker i första hand säkerställa mat till våra tusentals skolarbarn, fadderbarn och barnhemsbarn. Nödörop om hjälp har nått från våra skolor och församlingar i det värst drabbade norra området Turkana-distriktet.

Matköerna ringlar fram sakta som sniglar på en skärbräda. "En större portion" kan man med lätthet läsa från deras ansikten och det är svårt att motstå deras vädjande och bedjande blickar. Matbaljan (sufurian) med majs och bönor, som utgör en proteinrik kost, skyntar t.v. intill den serverande matmamman.

Ett långt lockande framförliggande år.

Vi befinner oss fortfarande i inledningen av ett intressant och arbetsfyllt år. Jag ser en uppsjö av såväl väl planerade projekt som oförutsedda och överraskande uppgifter och göromål. De sistnämnda tvingar till improvisationer och snabba beslut. De smaksätter tillvaron som krydda i maten. Några trista och slentrianmässiga dagar finns inte i Faith Homes arbetskreter. Varje uppdrag och ansvarspåliggande värv kräver en viljeansträngning. Och varje sådan ansträngning kommer något inom en att växa och stärkas. Vi befinner oss sålunda under ständig tillväxt och kraftpåfyllning, helt enligt Guds Ord. "De gå från kraft till kraft..." Psalt.84:8, och "De som bida efter Herren hämta ny kraft" Jes.40:31 samt "Han ger den trötta kraft och förökar den maktlöses styrka" Jes.40:29. Det är god vetskap för oss var och en.

THE FAITH HOMES OF KENYA

En rak och rask tillbakablick.

Det skulle vara egocentriskt och taktlöst för att inte säga en smula arrogant och utmanande av mig att skriva så här om inte min s.k. inre cirkel av duktiga medarbetare här i Kenya samt en pålitlig och hängiven stab av trogna missionsvänner i Sverige och även jag själv på ett litet hörn hade kämpat oss fram genom periodvis identiska eller likartade svårigheter. Men det har vi gjort och nu vet vi vad de var värda även om krafterna ibland syntes ebba ut och kämpaglöden tycktes tryta i trötthetens tecken och maktlösheten känns förlamande i vissa stunder. De förde oss närmare varann än någon lyx och vällevnad kunde ha gjort väl medvetna att för varje framsteg och framgång finns det ett pris att betala. De lärde oss vad sann och varaktig vänskap är, att tro på varann och vara stolta över varann.

Många, ja, strängt taget oräkneligt många människor, såväl unga som äldre, har upphörligen och outtröttligt bedit, offrat och försakat för Faith Homes och Missions- och Hjälparbetets stora och betydelsefulla sak. De är all heder värda, och de tillhör vardagens hjältar och hjältinnor, som troget och helhjärtat utför sitt uppdrag med ansvar i det tysta.

De varken intar eller åstundar framskjutna platser på ståtliga estrader eller pompösa plattformar. Men de har i gengäld och långt mera åtråvärt fått sin plats reserverad och sitt namn ingraverat i medmänniskors hjärtan. För det är ju ändå människor det gäller. Det är inte så mycket u-länder, institutioner eller nybyggnationer det är frågan om, utan medmänniskor som råkat få en oerhört mycket sämre start i livet med allt vad det innebär av långvarigt lidande, misär och umbärande.

Tillåt mig fortsätta min transparenta tankegång. Vet Du vad jag anser vara mitt livs höjdpunkter? Ingalunda de dagar och stunder då jag av olika anledningar stod i rampljuset för Kungliga hyllningar, donationer och erkännanden; inte akademisk upphöjelse med doktorsgrad från Europeiska Teologiska Universitetet i Birmingham, England; inte heller kenyanska utmärkelser, presidentinbjudningar, TV-framträdanden o.s.v.

Nej, de dagar och veckor för flera år se'n då jag svävade mellan liv och död efter livshot och mordförsök här i Kenya; när Faith Homes som en livskraftig och snabbt växande mission blev hårt och hänsynslöst angripen av illfundiga och avundsjuka människor med den enda avsikten att tillintetgöra och avliva missionsverksamheten, o. dyl. Då, om någonsin, kände jag mig stå på hälleberget - och hälleberget det är min tro på Gud och Hans förmåga att beskydda samt Faith Homes verkliga vänner med stora fonder av förståelse, medmänsklig omtanke samt värmande nästan-kärlek.

Jag tror inte jag slöt ögonen i sömn mer än högst fyra timmar någon natt under åtskilliga månader. Men tro mig, jag kände mig aldrig det minsta trött.

"Hur är det möjligt?" frågade jag mig mer än en gång då jag vaknade långt innan hanegället.

"Här står du mitt uppe i en påfrestande, tröttsam och ytterst svårbemästrad livssituation då ditt fleråriga livsverk, som du offrat allt för att åstadkomma, hotas slås sönder och samman av destruktivt sinnade personer, och du har aldrig tillförene känt dig så omsluten, trygg, uppåt och beslutsam i hela ditt liv!"

Svaret gav sig självt: "Det är därför att du kämpar för tillvaron, för dem du älskar och som behöver dig. Det är därför du är lycklig. Du ger dig ut, utan förbehåll, för dem som tror på dig och sätter sitt hopp till dig. Därför är du stark. Kom ihåg det för framtiden." Och det gjorde jag. Jag brukar alltid, öppet och ärligt, ta Gud i hägen. Jag erinrade mig en liten bön och den har jag bedit för mig själv många gånger se'n dess. Den är bara på 14 ord: "Herre, skänk mig förstånd att välkomna svårigheterna, och mod och kraft att övervinna dem." Och vad vore livet egentligen värt, med handen på hjärtat, om vi var immuna mot tillvarons törnar, befriade från kampen och mödan, från det tillfälliga nederlagets bitterhet och slutligen den välförkända segrers sötma?!

"Vart tog missionen vägen?" undrar Du kanske och inte helt utan fog och rätt. Men rätteligen sagt, så är detta jag nämnt en ofrånkomlig och oskiljaktig del av Faith Homes mission i ett levande, livskraftigt och expanderande tillstånd.

THE FAITH HOMES OF KENYA

Undervisning och Vatten tillfyllest.

Även om torkan biter hårt ifrån sig så har vi tillgång på vatten. Och det har vi tack vare djupt grävda brunnar på mellan 60 till 90 fot.

En av våra brunnar i funktion. Vattnet räcker till att dricka, tvätta, bevattna m.m.

Nybyggda förskolan och grundskolan i Kiminini är redan i gång och fungerar väl. Fungerar ytterst väl gör också det hela och övergripande arbetet inom Faith Homes.

Kontakt i Sverige:
Rolf Röst, 0515-50502.
Lena Öström, 0454-65059.
E-post: fridnils4686@yahoo.com

Varm och vänlig hälsning

Fride Nilsson
Fride Nilsson